

VĨNH BIỆT HUYNH TRƯỞNG NGUYỄN DẦN

Sài Gòn gió lộng - nắng quái chiều hôm,
Ngước nhìn lên - trời xanh thăm thẳm tím mù,
Anh Về rồi - vĩnh biệt thiên thu.

Hỡi ôi!

Từ nửa vòng trái đất,
Nghe tin Anh hôn mê,
Buồn dâng bao kỷ niệm,
Rồi tin dữ. . . Anh Về!
Kiếp nhân sinh. . . gió thoảng,
Hạn cõi tạm - trăm năm,
Người “sinh ký tử quy”,
Đời “sinh ly tử biệt”,
Dẫu Anh đã liệt hàng Đại thọ,
Chín mốt năm nửa Võ, nửa Thương (mại),
Nhưng sao Tâm vẫn sầu vương,
Vẫn không vui được nhớ thương ghen ngào. . .

Nhớ sau mấy năm đầu học VÕ,
Gặp Anh trong Lễ Giỗ Tổ Huỳnh,
Mặt mừng tay bắt quang minh,
Mới quen mà thể thâm TÌNH đã lâu.
Rồi từ đó thăm mầu Huỳnh Đệ,
Em được nghe anh kể chuyện Nhà,
Chuyện Cậu Quang Trí - mười ba,
Nóc nhà - ngấm ĐÁU... nở hoa THIÊN TÀI.
Chuyện QUANG ÁNH tuổi mười hai,
Giúp Anh thử VÕ... ù tai ê mình...
Trưởng bối Nguyễn Dân ơi,
Anh là bậc Trưởng bối,
Em xưng hô đệ huynh,
Vì tuân lệnh SÁNG TỔ,
VOVINAM: Gia đình,
Năm năm trước cùng anh CHỈNH SỬ,
Bên hồ xanh rục rỡ nắng thu,
Đúng sai cũng chỉ sáu từ

Giáp Tý Một Chín Hai Tư: Chính Thời.

Anh là Võ sư nòi chính thống,
Không biết về “thái dụng tinh hoa”,
Không phe phái, thích hiệp hòa,
Sinh hoạt môn phái tham gia hết lòng.
Chẳng lý đến Đục - Trong, Khinh - Trọng,
Vovinam danh đúng là hành,
Là Huynh Đệ, là gia đình,
Là dòng võ Việt, nặng Tình - Nghĩa – Nhân.
Thôi nhé anh! Tình dài giấy vẫn,
Viết bao nhiêu cũng vẫn sầu mang,
Tiễn anh về cõi vĩnh hằng,
Mong anh vui với gió trăng an nhàn.
Võ sinh phái Vovinam,
Thành tâm nghiêm lễ Nguyễn Dân trưởng huynh.

Mùng 9 tháng Giêng, Bính Thân

16-2-2016

Quỳnh Kỳ bá biệt